

finde ud af, hvad der er sket. Når det gælder DDR, er det minutløst i Stasiarkiverne skrevet ned, hvilke kontakter der har været, og hvem der har været tale om, og i medierne har der gang på gang fremstået nogle personer, der har været involveret i spionage mod Danmark i forbindelse med den kolde krig.

Så kan man selvfølgelig diskutere, om det er noget, vi skal ribbe op i her. For os er det afgørende, at vi får gjort det, fordi vi skal være opmærksomme på, at i den periode, vi taler om, var situationen altså, at det var meget tæt på, at Muren ikke faldt, men at Muren blev, og at det var den anden side, der vandt den kolde krig. Derfor mener vi, det er vigtigt, at man får afgjort, hvilke personer der er tale om, og at man får undersøgt, om der efterfølgende er mulighed for at rejse sager mod de pågældende.

Derfor har vi rejst denne her debat, og vi glæder os til at høre, om justitsministeren er med på, at vi prøver at se meget mere på det her, end det er sket hidtil.

Besvarelse

Justitsministeren (Frank Jensen):

Lad mig indledningsvis bemærke, at forespørgslen, der både er rettet til forsvarsministeren og mig, vil blive besvaret af mig på regeringens vegne.

I de senere år er der stillet flere spørgsmål, både til statsministeren og jeg selv, om Stasiarkiverne og mulighederne for at identificere tidligere østagenter. Der har været tale om spørgsmål, som nogenlunde har samme karakter som forespørgslen i dag.

De spørgsmål har vi naturligvis besvaret, og jeg kan i den forbindelse bl.a. henvise til min besvarelse af spørgsmålene nr. S 3331-3336 fra forhenværende medlem af Folketinget Annette Just samt statsministerens besvarelse af spørgsmålene nr. S 326, S 909 og S 910 fra medlem af Folketinget Svend Aage Jensby.

Som det fremgår af flere af disse svar, har Politiets Efterretningstjeneste til stadighed opmærksomheden rettet mod muligheden for at identificere bl.a. agenter fra det tidligere DDR, som måtte have udført aktiviteter i strid med dansk lovgivning, og såfremt det sandsynliggøres, at bestemte personer har udøvet statsfjendtlig virksomhed, vil det blive undersøgt, om der er mulighed for at gøre strafansvar gældende.

Som det vil være flere medlemmer af Tinget her bekendt, havde jeg et indlæg i Jyllands-Posten torsdag den 14. januar i år om Stasiarkiverne. Baggrunden for mit indlæg var en artikel, der var blevet bragt i Jyllands-Posten med titlen: »Spioner, der gik fri«, og som efter min opfattelse var stærkt misvisende.

Jeg oplyste i mit indlæg bl.a., at Politiets Efterretningstjeneste siden 1992 har forsøgt at få adgang til oplysninger i Stasiarkiverne i Berlin. Efterretningstjenestens bestræbelser har været udfoldet ved telefoniske, skriftlige og personlige henvendelser til de tyske myndigheder.

Jeg oplyste endvidere, at Politiets Efterretningstjeneste imidlertid på anden måde har modtaget oplysninger om personer, som eventuelt kunne have haft forbindelse til den østtyske efterretningstjeneste. Efterretningstjenestens vurdering var, at oplysningerne generelt set havde så spinkel karakter, at der ikke var grundlag for politimæssig efterforskning, men at det dog kunne være forsvarligt at rette henvendelse til en eller to personer. Efterretningstjenestens efterfølgende henvendelse til disse personer bekræftede vurderingen af, at der ikke var tilstrækkeligt hold i materialet.

Som det også fremgår af de omtalte besvarelser, er Justitsministeriet og Politiets Efterretningstjeneste for få måneder siden blevet orienteret om, at det nu var lykkedes de tyske myndigheder at bryde koden på centrale og hidtil utilgængelige dele af Stasiarkiverne. Regeringen har i lyset heraf intensiveret sine bestræbelser på at få adgang til oplysninger fra arkiverne.

Politiets Efterretningstjeneste har således allerede taget kontakt til de tyske myndigheder om mulighederne for at få adgang til disse oplysninger. Endvidere har vi i Justitsministeriet kontakt med flere tyske myndigheder om spørgsmålet. Spørgsmålet om dekryptering af hidtil utilgængelige dele af Stasiarkiverne er også omtalt i bemærkningerne til det ændringsforslag, som jeg fremsatte i sidste uge til forslaget til lov om undersøgelse af Politiets Efterretningstjeneste, nr. L 65. I bemærkningerne er således bl.a. angivet, at regeringen i lyset af dekrypteringen som nævnt ovenfor har intensiveret sine bestræbelser på at få adgang til oplysningerne i arkiverne.

Baggrunden for omtalen af dette forhold i ændringsforslaget er, at det materiale, der måtte fremkomme som resultat af disse bestræbelser, vil kunne indgå i undersøgelseskommissionens